

Det kan der jo nemlig ikke. Naar Rigsdagen nu binder sig til at ordne det paa en fuldkommen privatkapitalistisk Maade, har man jo dermed sagt, at det skal overlades til Privatkapitalismen at modtage Dækningen for det store Underskud, der er. Dette Underskud, som paa Regnskabet for Tiden figurerer med 130 Mill. Kr., skal betales til denne Privatkapitalisme, som derefter skal drive Banken videre paa den Maade, man ønsker. Det er et smukt Resultat af Ministeriets Virksomhed med Hensyn til Forberedelse af Nyordningen af Landmandsbanken. Man forbereder ingen Ordning, udover at man fastslaaer, at den fremtidige Ordning kun kan blive af fuldkommen privatkapitalistisk Art. Derved rækker man Privatkapitalismen de Penge, som en Gang skal betales til denne Landmandsbank, og siger: Vi forlanger kun en vis Opsættelse med Betalingen, I skal nok faa den, og vi skal ikke genere Jer med Betingelser; vi fastslaaer allerede nu, at Banken kun kan blive en privat Aktiebanc som enhver anden privat Aktiebanc.

Det vil vi ikke fra vor Side være med til, det maa de Partier, der ønsker at tage Ansvaret for nu at fastslaa, at denne Ordning skal være af ganske privatkapitalistisk Art, tage paa deres Kappe. Men naar man ikke kan gøre andet ved Landmandsbanken i Øjeblikket end at fastslaa dette, mener jeg, det var bedre, om man havde ladet Landmandsbankspørgsmaalet hvile hos dette Ministerium og hos Nationalbanken, hvor det jo hviler saa trygt, saaledes at man i hvert Fald kunde faa Lov til at tage Spørgsmaalet op fra nyt, naar det skal drøftes i Rigsdagen. Det er nemlig ikke vor Mening, at det Spørgsmaal kan ordnes endeligt ved, at man skriver en Regning til Staten paa det Underskud, som findes. Det har aldrig været vor Mening med Landmandsbanken. Det har været vor Mening, at Landmandsbanksagen maatte ordnes paa en saadan Maade, at Landmandsbanken kom til at staa som en Bank, der, om jeg saa maa sige, skyldte Samfundet noget, fordi den havde faaet disse Millioner, saa den ikke fik fuld Blankokvitteering med Hensyn til de Opgaver af rent privatkapitalistisk Art, som den skulde udfylde, medens Staten blot havde at betale. Det Forslag kan vi fra vor Side ikke gaa med til.

Den anden Paragraf i Lovforslaget gaar ud paa, at der skal gives Finansministeren Ret til at tilvejebringe en Kassekredit paa indtil 20 Millioner Dollars, som skal stilles til Bankens Raadighed. Hvad dette egentlig betyder, maa vel være noget tvivlsomt. Der

er ikke forelagt Oplysninger af nogen Art for Landstinget med Hensyn til, hvad det betyder. Landmandsbanken har antagelig for Tiden visse Kreditter i Udlandet, og jeg har læst forskellige Udtalelser om, at de nye Penge delvis eller helt skulde bruges til Afløsning af saadanne Kreditter. Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), der talte som Ordfører for Partiet Venstre, udtalte, at det ahang af, om disse Kreditter var billigere end denne. Ja, hvad koster da denne Kredit? Det faar vi jo heller ikke noget at vide om. Jeg har i Aviserne læst noget om, at Finansministeriet har modtaget Tilbud fra udenlandske Pengeinstitutter paa denne Kredit, og at Finansministeriet har accepteret en saadan Kredit, men hvad koster den? Er det ikke Meningen, at Landstinget skal have nogen som helst Oplysning om, paa hvilke Vilkaar Kreditten optages? Jeg ved ikke, om Folketinget har faaet saadanne Oplysninger, men jeg ved i hvert Fald, at der foreligger ingen saadanne Oplysninger for Landstinget. Hvad koster denne Kredit? Er det Meningen, at den skal trækkes hjem og afløse de Kreditter, som Landmandsbanken har i Forvejen, eller er det Meningen, at den skal lægges oven paa de udenlandske Kreditter, som Landmandsbanken har i Forvejen? Det foreligger der heller ingen Oplysning om, ikke Antydning. Hvis det er Meningen, at den skal dække allerede tilstedeværende Kreditter, vil det kun sige, at man ombytter tidligere udenlandske Kassekreditter, eller hvad det nu er, som Landmandsbanken har i udenlandske Pengeinstitutter, med denne nye Kredit. Det er muligt, at det kan være en Forretning. Det er muligt, at den nye Kredit er billigere end de Kreditter, Landmandsbanken har i Forvejen. Men saa stilles der i hvert Fald ingen nye Penge til Erhvervslivets Raadighed, hvad man jo ogsaa har talt om i denne Forbindelse. Nye Penge til Erhvervslivets Raadighed kan jo kun skaffes til Veje i samme Maal, som denne Kredit stables ovenpaa allerede eksisterende Kreditter, og det vilde dog være ganske interessant at faa noget at vide om, hvad Hensigten er i saa Henseende. Jeg har sjældent set et Lovforslag foreligge saalidt oplyst for et Ting som det, der her foreligger for Landstinget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe Penge til Landmandsbanken vilde jeg i øvrigt gerne fremdrage en anden Side: Fremskaffelsen af Penge her i Landet til Erhvervslivet. Jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister, som jo har Erhvervene under sig, er saa stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, at han ved noget om,